

[Riishøj]

linje med andre lande, som er i gang med den slags aktiviteter.

Det vil da være tåbeligt, hvis man i øvrigt mener – det er jo overraskende, at vi skal komme med det – at man har et indre marked, at man så sætter en grænse ved Kruså, og uden for den grænse må man ikke gøre det, man gør i Danmark. Det er jo ikke meningen med det indre marked, at man ikke må lave nøjagtig det samme i andre lande som i Danmark. Det åbnes der op for i loven med de berømte 1 mia. kr., og det synes vi er fornuftigt. Man har jo erfaring med den form for aktivitet i Danmark, og oven i købet har vi lave elpriser i Danmark, så hvorfor ikke udnytte den ekspertise i andre lande?

Derudover var der tredjepartsfinansiering, som vi også mener er utrolig vigtig. Det skal også skilles ud, man skal vide, hvad det koster, men det er utrolig vigtigt, at man på gunstige finansielle vilkår kan stimulere til en besparelse i industrien. Det åbnes der også op for i lovforslaget, og det er vi varme tilhængere af, for ellers når vi ikke de målsætninger, der er i »Energi 2000«.

Et forslag, der i sig selv bare vil indskrænke det, loven lægger op til, er vi altså modstandere af. Vi skal selvfølgelig have kontrol med regnskaberne, en skærpet regnskabskontrol, vi skal vide, hvad det koster, og det skal have et miljøsigt; men at sige, at man – oven i købet i en international tid – overhovedet ikke må bygge kraftvarmeværker i andre lande, og at man ikke må have tredjepartsfinansiering for at spare på strømmen og lave miljøaktiviteter under en bedre regnskabsmæssig kontrol end hidtil, det må vi afvise. Vi vil ikke blokere for fornuftige initiativer, men vi vil gerne lære af SEAS-sagen, sådan at vi ikke kommer ud i gentagelsestilfælde.

Med disse bemærkninger vil vi afvise forslaget, fordi vi mener, sigtet er ganske forkert.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

SF's ordfører taler meget om de kraftværker, som vi skulle have ekspertise til at lave andre steder. Nu går de forslag til aktiviteter, vi har set indtil nu, jo også på andre ting. Man må altså købe elinstallatørfirmaer op, lave små elinstallationsvirksomheder, købe ingeniør-

virksomheder og alverdens ting, som man nu kan enes om.

Vores holdning er helt grundlæggende, at elforbrugerne ikke skal tvinges til at betale for andet end den el, de forbruger. De skal ikke tvinges til at være risikovillige eller være ejere af noget som helst andet for at få lov til at købe el. I den forbindelse kan man jo sige, at elværksdrift i virkeligheden er værre end statsdrift, for ved statsdrift lægger man ikke tabet på alle dem, der ikke betaler skat. De kommer dog heller ikke til at betale for tabet, men den sociale slagside, der ligger i, at folk over deres elregninger skal dække et tab, er jo helt forfærdelig. Jeg håber da meget, at dette vil blive aldeles forbudt af EF, for det er forvridende for alting, at man kan drive konkurrence for en ganske almindelig elmodtagers regning.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg er meget enig med den foregående taler, hr. Kai Dige Bach, i disse synspunkter.

Jeg vil sige til hr. Riishøj – når nu vi nærmest er gået ind i en behandling af lovforslag nr. L 238 – at det er vigtigt at få slået fast, at der kan være mange gode elementer i det, men spørgsmålet er, hvordan man udformer dem. Det er de konkurrenceforvridende elementer, der hele vejen rundt i lovforslag nr. L 238 var en torn i øjet på oppositionen, Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Hr. Riishøj kender vores ændringsforslag. Jeg kan egentlig stadig undres over, at disse ændringsforslag ikke kunne vinde almindelig tilslutning. Specielt tænker jeg på Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti. Det var rimelige, velovervejede og afdæmpede forslag, der bare etablerede nogle fuldstændig vandtætte skotter i systemet.

Det må være rimeligt, at elforbrugerne i et elselskab ved, hvad det er, de er medlem af, og hvad de er med til at finansiere, og at alle andre aktiviteter, de være sig konkurrenceforvridende eller andet, er udskilt helt klart i særskilte selskaber med særskilte budgetter og særskilte regnskaber, som de særskilt kan stå til ansvar for.

Det, det drejer sig om, er med andre ord at få inddraget det øvrige erhvervsliv i disse sideaktiviteter og ikke selv gå ud og lege bankvæsen eller elinstallatører, eller hvad man nu